

в тенджерата?.. Че ако ги закача някъде,
иди сетне ги търси в Медуновата колиба...
Ха, донесох ти вестник от града. Още се
биели, думат, ония там — испанци ли,
африканци ли бяха... Пък, като проче-
теш вестника, дай ми го за цигари...

Лукан се стеснява да ми иска цигари
и вече два-три пъти хитрува така. Изваж-
дам кутията, запушваме и се опътваме
към къщи.

— Ха! Щях да забравя да те питам.
Не минува ли от тук един челяк, не ти ли
се е обаждал?.. Трътлест един, базиргя-
нин... Казака, таен, от града... Като
слизах отзарана, гледам го долу под хан-
чето, гуши се из синурите, навежда се,
дебне нещо. Щом ме съпикаса, кимна ми
да ида при него. В ръката му ей-такъв-è
парабел! Избягал бил из затвора един,
арестантин де... Хванали му дирите на-
сам. Млад мъж бил... Онзи ден избя-
гал... Пък вчера задигнал от една бе-
рачка в тадешните лозя торбата ѝ с хляба...

Той млъкна за малко, събра вежди и
цилото му брадясало лице се насече с
бръчици.

— Четири-пет „тайни“ пуснали да го
ловят... „Ако се мерне, кай, към цифлика,